

§ 4 foreslaas alt for faa Fiskegarn, og flere af de foreslaaede have Mangler Randers Havnevaesen uddyber Fjorden til 18 Fod, saa Ørred- eller Graafiskegarn maa have mere end 14 Fods Dybde. Maftevidden er for stor til Posen og maa i samme være højt en Tomme i Kvadrat.

Der bør gives Tilladelse til at fange Silb om Efteraaret i Oktober, November, og December Maaneder indtil Uggelhusene fra Havet af, og i Maanederne Marts, April og Maj neden for Boer. Vi erindre om, at i Limfjorden maa Silden fanges fra 1ste Oktober til 15de Juni. Med Hensyn til det i denne Paragraf tilladte faststaaende Nedgarn, da henledes Opmærksomheden paa, at Grundene i den nedre Del af Fjorden have ikke ringe Dybde, saa Garnets Dybde maa være mindst 8 Fod og ikke som foreslaaet 4.

Man maa bestemt modsætte sig, at Landbrugsministeriets Befendtgørelse skal være nødvendig for at give Ret til Brugen af de øvrige Fiskegarn i Fjorden, som ere nødvendige for Fisterne. Skal der i Loven gives bestemte Forskrifter om, hvilke Garn der maa fisses med i Randers Fjord, saa maa der til de foreslaaede føjes følgende:

Drivnedgarn samt staaende Nedgang til Brug i Sejlbybet, saavel til Fangst af Laks og Ørred som til Fangst af Graafisk. Maftevidden til Lakssegarnene bør være 7 Tommer, Ørredgarnene 5 Tommer og Garnet til Graafisk 2 Tommer, alt strakt Maal. Et Nalestræbaad burde kunne benyttes neden for Kloster Ladested. Desuden bør alle Naledrivbaad tillades uden for Sejlbybet og et Flyndergarn neden for Uggelhusene.

Man maa endvidere hævde, at Nalekroge bør tillades i Fredningstiden; Winteraalen gaar op i Oktober og kan kun paa den Tid fanges paa Kroge. Garnet til Graafisk bør ogsaa tillades i Sejlbybet paa den Tid, Laksen og Ørreden fredes. Ligeledes bør Nalestangeri tillades i Fredningstiden, da derved ingen Skade gøres paa noget Fiskeri, medens dette Fiskeri er af stor Betydning for mange. Man skønner heller ikke, der er nogen Grund til at forbyde at fiske med Medestang fra Baad i Fredningstiden.

Idet vi i øvrigt henviser til det tidligere sagte angaaende Strækningen Randers—Frissebold Fiskegaard, skulle vi bemærke, at foruden de i Lovudkastets § 5 nævnte Nedstaber maa der gives Lov til dersteds at benytte et Drivnedgarn med Grimer. I øvrigt skulle vi henlede Opmærksomheden paa, at de tilladte Nedstaber paa Strækningen Frissebold Fiskegaard—Silkeborg ville være utilstrækkelige, da dermed hverken kan fanges Laks eller Ørred.

Med Hensyn til de i § 9 bestemte Maal paa Ørred, 16 Tommer, da bør dette Maal formentlig forandres til 14 Tommer.

Forbudet mod Norstær i § 7 vil ramme ikke faa Husmandsfamilier ved den nedre Del af Fjorden føleligt, idet man der i foderknappe Aar har benyttet de grønne Blade som Kreaturfoder. Man henstiller til Lovgivningsmagten, om der ikke kan tages Hensyn til dette Forhold ved Revisionen af denne Paragraf. Til Bestemmelsen om Sivstær har man intet at bemærke.

Med Hensyn til de i § 8 indeholdte Bestemmelser om Tilshyn paa Fjorden, da have Fisterne aldeles intet imod, at der etableres et godt Tilshyn med Fiskeriet, da de ønske rimelige Lovbestemmelser og disse overholdte. Men man er dog af den Formening, at et saa kostbart Tilshyn som her foreslaaet ikke er nødvendigt.

Man henleder Opmærksomheden paa, at i Limfjorden konfiskeres kun den ulovlige Del af et Fiskeredskab; men man stiller dog intet Forslag til Udbring i saa Henseende. Derimod finde vi Bestemmelsen om Konfiskering af Baade ved ulovligt Fiskeri for uheldig og mene, den bør udgaa af Lovudkastet. Baaden er nemlig intet Fiskeredskab, men bruges til meget andet. Bestemmelsen om Konfiskering af Baade vil gøre det vanskeligt for de Fiskere, som ikke selv eje Baade, at faa en saadan til Leje hos Baadeudlejere, da disse ikke ville være i Stand til at dømme om Fiskeriets Lovlighed.

Med Hensyn til § 10, da henledes Opmærksomheden paa de uheldige Bestemmelser i sidste Stykke. Der kan tænkes flere Tilfælde, hvor man er nødt til at særdes paa Fjorden og Gudena med Fiskeredstaber, der paa den Tid ere forbudte, uden at man har paataenkt at bruge disse Nedstaber, medens det kan være vanskeligt at bevise dette. Foruden at være Fiskeband er Randers Fjord og Gudena et befærdet Farvand i hele sin Længde fra Havet og op til Silkeborg.

Endelig ville vi foreslaa, at der fastsættes en Tidsfrist, f. Eks. 5 Aar, inden hvilken Loven om Fiskeriet i Randers Fjord skal underkastes en Revision.